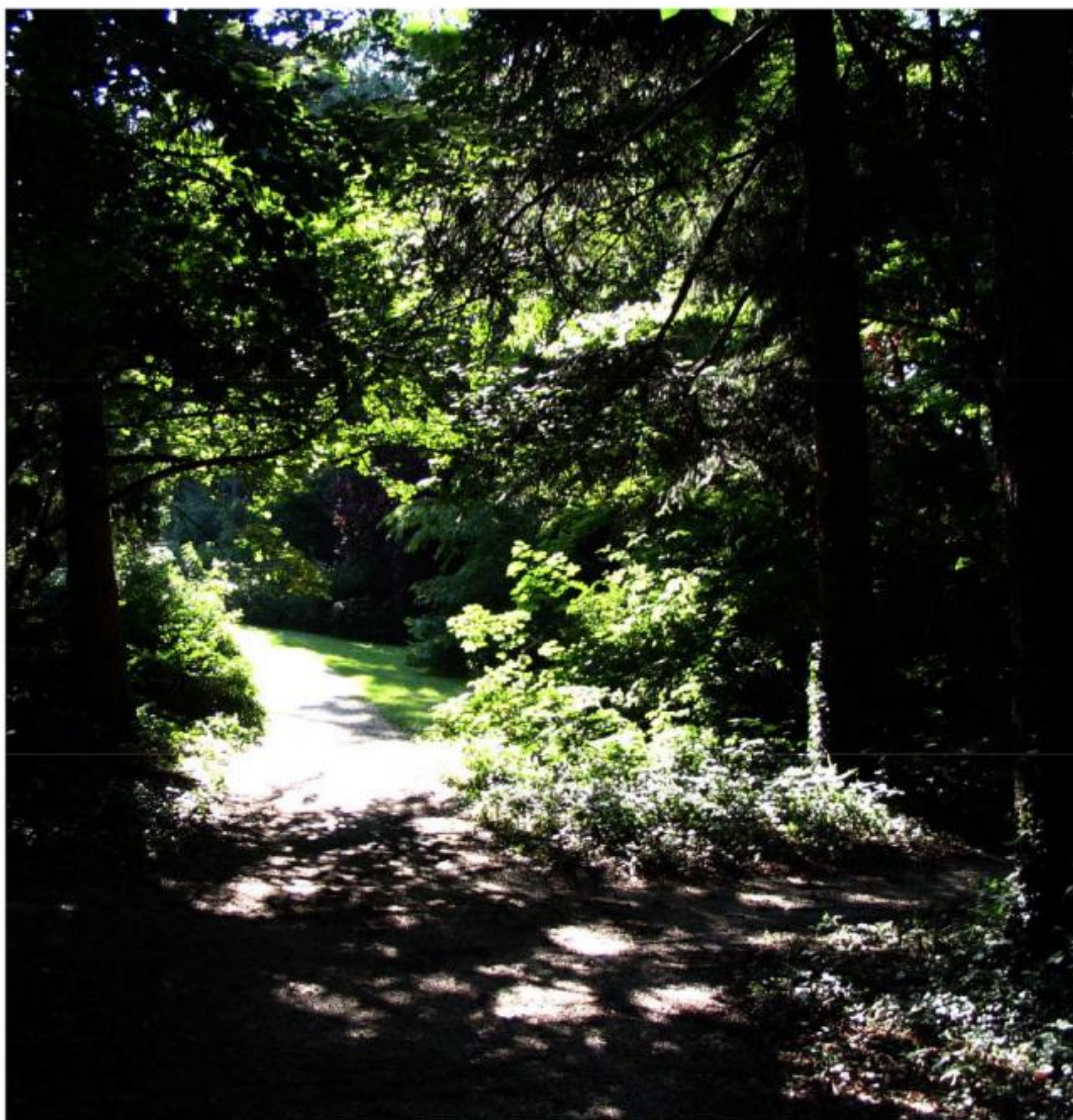

A TERMÉSZET GYÓGYÍTÓ ÖSVÉNYEIN

Érzékelés fák közt

Gyógytanösvények Sopronban

BOROSTYÁN FÜZETEK 21.

Rejtelmek

Rejtelmek ha zengenek,
őrt állok, mint mesékbe'.
Bebujtattál engemet
talpig nehéz hűségbe.

Szól a szellő, szól a víz,
elpirulsz, ha megérted.
Szól a szem és szól a szív,
folyamodnak teérted.

Én is írom énekem:
ha már szeretlek téged,
tedd könnyüvé énnekem
ezt a nehéz hűséget.

József Attila: Flóra 2.

A Táj végtelen sok gyógyösvényt rejt magában, éppen annyit, ahányan elindulunk nyitott szívvel, szeretettel, érzékeny lélekkel felfedezni, megérteni a Világot. Csakhogy ezek közül alig egy pár van megjelölve.

Azok sem általunk, sokkal inkább folyóvizek által. Mert a legszebb szakaszok azok, ahol az erek és ösvények hálózata fák koronája alatt, gyökérzete fölött egymásbaér. Ilyen kivételes helyet mutatunk be kettőt.

Ráadásnak pedig ott a magyar erdészek útrairdítója, az Alma Mater minden tanuló gyermekét szívébe befogadó Botankert. (Így, röviden, minden hivatalosság nélkül...) **Meghirdetett időpontokban és csoportok kérésére szívesen vezetünk sétákat a leírt gyógy(tan)ösvényeken!**

A Természet gyógyító ösvényein

A Soproni Hegység Natúrpark jelmondata találóan összefoglalja füzetünk lényegét: olyan rejtett értékeket bemutató gyalogos útvonalakat ismertetünk, ahol csendes békességben meg lehet érezni az Erdő végtelen teljességét, azon belül a fák önzetlen jóságát, türelmét, azt a feltétlen bizalmat, hitet, amivel nőnek bele a Világba, mindig csak az ég felé...

Már ha ezt átérezzük, sokat gyógyulunk, hiszen közelebb kerülünk az Egészséghez, de a madárhangos, szélzizegéses, avarzörrenéses csend, a friss, illatos levegő, a folyamatosan változó fények, a tél fekete-fehérjétől a virágok és lombzöldek változatosságán át az őszi izzásáig érő színek, a rügyek, levélkéik, szirmok és termések emelkedett ízei, a szabad mozgás öröme, maga az egész felfedezés-élmény is hatásos egészségben tartó erők.

Ha éppen nincs kedvünk vagy erőnk hosszú túrákhoz, sétáljunk ki a közeli parkig vagy erdőszélig, és látogassuk meg kedves fáinkat! Némelyikük helyel is kínál, gyógyfotel vagy beállóhely, csavaros támasz vagy kihajló ülőke hív szemlélődésre, elmélyülésre. Nem is kell messzire mennünk ahhoz, hogy nagy utat megtegyünk befelé, a lelkünk „sűrű sötét erdejébe”, és felfedezzünk belső világokat. A magunkét is, másokét is.

Belső világok

Augusztusi alkonyulóban leülök a Botankert Szív-rétjének kedves padjára, a még éppen viasszerű utolsó napsugárba. A tisztaság fűvén keskeny sávot élesen megvilágít a fény: apró legyecskék, szöcskék, szúnyogok nyüzsgése éled meg, ahogy belefeledkezem a látványba. És ettől elhalkulnak a teherautózajok, eltűnik a város gondokkal teli tudata, és marad csak ez a kis csendes újonnan felfedezett világ. Az a kis tér, ahol Ők élnek, amiben mások a színek, ízek, illatok, nincs sokminden, ami számunkra létezik, és van sokminden, amit észre se veszünk. És ezt nem csak képzelem, valóban más kicsiben a napmeleg, a fény, mások az arányok, párafelhőcskék szállnak, közeli zizegés tölti be a teret. Belső világokba látogathatunk, ha teljes valónkkal belemerülünk az élménybe. Szavainkkal le sem írható, milyen az óriás százszorszép, a dombnak beillő fűszál-ív, a sötétedés előtti utolsó jószagos meleg, a többiek surrogó neszei... Valami olyan ez, mint mikor kisgyerekként elmerültem a fürdőkád habjai alá, de mégsem bezáródás a külvilág elől, hanem kitárulás egy szép új világba!

(Raoul Francé szépen leírja ezt a mozgalmas, elvarázsoltszerű parányi életteret, de ő is kívülről vizsgálja, nem helyezkedik bele. Épp ahogy ezt leírtam, rátaláltam Grandpierre Atilla Belső világunk természete című írására, ami viszont pontosan erről szól, a Világmindenségig kitágítva!)

Belehelyezkedés

Egy rigó fészkelődik egy nagy ágvillában: elől is, hátul is kiáll a testéből valami, amivel beleütközik a környezetébe, keze nincs, csak a „szájával” tevékenykedhet, s ha messzebbre indul, nem gyalogol, hanem megküzd a széllel.

Kis vörösbegy követ a bokrok között, csipogva kérdi: mit csinálsz? Lehajlok hozzá, sőt a földre fekszem, és ő fekete gombszemével néz, belémlát egészen. Kinyújtott kezemhez röppen, visszarebben a „nahát, ezt elmesélem!” gondolatra, mert Ő nem szenzáció, nem dicsekvés tárgya, hanem egy lélek-madár!

Olyan ez, mint mikor a homlokomra száll egy lepke („igen, mert sós”, legyint a tudós), és ott ül, míg büszke nem leszek...

Röpke lényekkel könnyebb lélekkapcsolatba lépni? Talán mert a fák lassan múlatják az időt. Nekik egy hosszú mozdulat egy év, és ha hagynánk őket, ezerévekig élnének! Mégis barátkozhatunk velük, akár egészen közvetlenül is! Van, aki átöleli őket, vagy a tövükbe ül, fölmászik rájuk vagy függeszkedik róluk, vagy üreges törzsekbe, sarjcsokrokba be is állhatunk. Vagy úgy állunk, mint ők, némán, mozdulatlanul... Nekem a legjobb beszélgetés az, ha finoman meglengetem az águkat, ebből érzem, mennyire rugalmasak, lágyak vagy erőteljesek, néha egészen végigmegy a rezgés a fán ágról ágra, máskor alig moccan a kemény fakar, és a kérdő mozdulat elakad. Néha levéllel válaszolnak. Olvassuk el! Madaraikkal is társalkodhatunk!

Madarak és Fák

Madárnak fája, fának madara. Magját veti, hírét viszi a madár, lakását, élelmét adja a fa. Szabadság és Hűség egybefonódása, mint Sopron jelképe. E kettő kell a magosfás-madaras népeknek!

Madarak és Fák Napja csak a magyaroknak van. (1902-ben Kőszegen Chernel István, egy évvel később Sopronban az Állatvédő Egyesület szervezett ilyen ünnepet, 1906 óta hivatalos iskolai rendezvény, Herman Ottó kezdeményezésére.) Ír testvéreink is innen kaptak kedvet, hogy minden május 10-én kimennek lakóhelyük határába, és meghallgatják, mostanában fel is veszik, és CD-re gyűjtik a hajnali madárcórust. A madarak korán kelnek, de ki korán kel, aranyat lel: elbűvölő egybehangzást hallhatunk, ami egyre fokozódik, majd egy lélegzetnyi tiszteletszünet, amikor felkél a Nap! S a galambok méltóságos Nap-köszöntője után folytatódik a boldog dalolás.

Vándorbotok

Az életútját járó vándornak botlás ellen legjobb a bot. A különböző fák-ból készült botoknak más-más kisugárzása van. Ha levágott ágakat találunk, próbáljuk ki, milyen a szil, hárs, juhar, gyertyán, nyír... botja!

Rák-patak menti gyógy(tan)ösvény

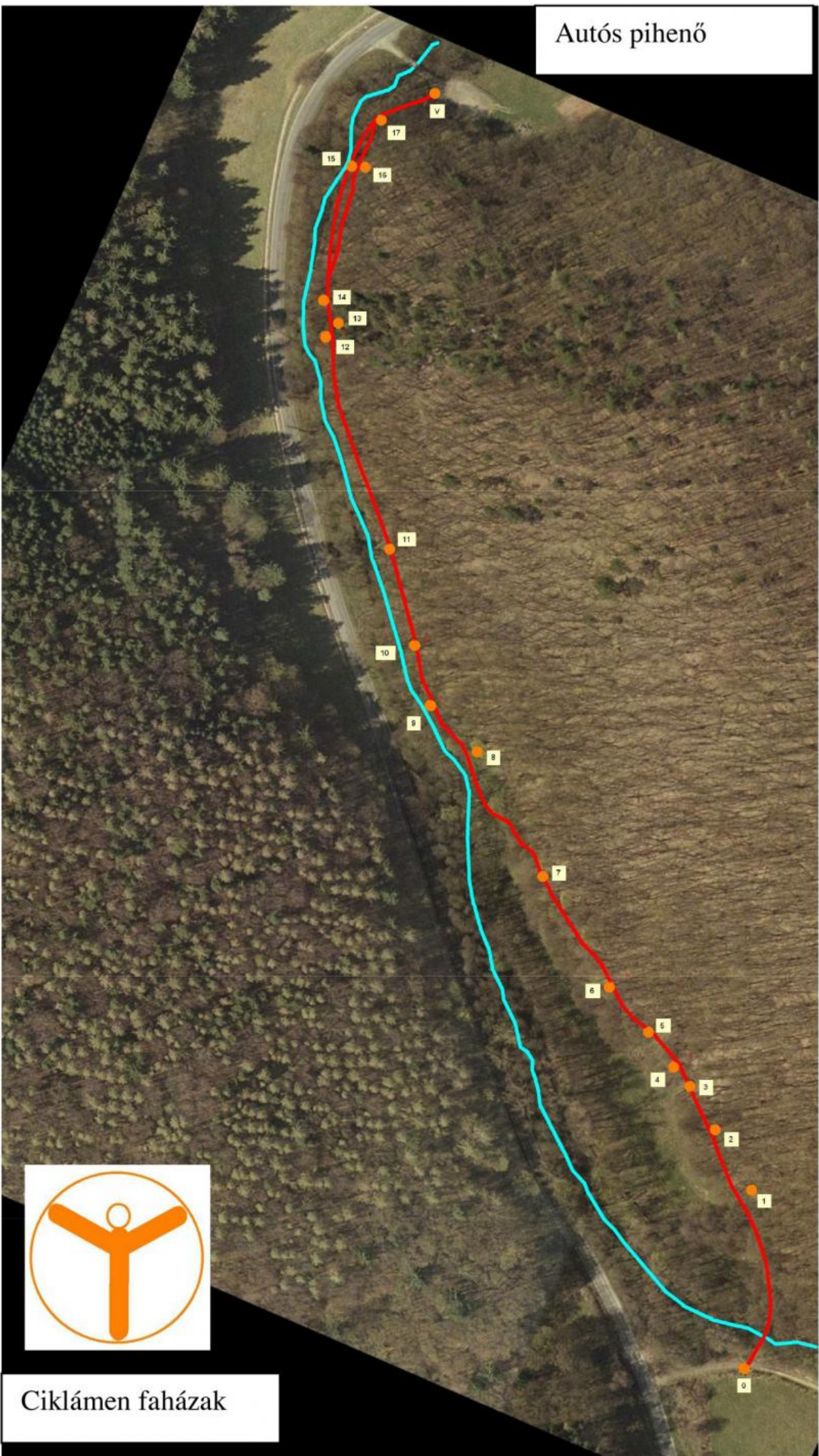
A határ csücskéből eredő, Sopront átszelő, nyugatról keletre folyó Rák-patak még nem árasztotta el az emberek világát, pedig Bánfalván és a Deák tér hosszában is „tudat alá” szorították. A tiszta vizét kedvelő rákok visszahúzódtak az erdei szakaszra, ahol kalandos völgyeken át gyűjti magába a Soproni-hegység égi áldását. A Brennbergi-völgy közepetáján, az ország első Erdei iskolájától és az Ifjúsági tábortól nem messze, a Ciklámen faházak bekötőútja és az Autós-pihenő közti patakszakaszt követi az Ágfalvi-gerinc meredek oldalából kihajló fák alatt enyhén kanyargó gyalogösvény.

A faházak betonlábú táblájától kis fahídon kikericses rétre jutunk. (A töltés miatt már nem önthet ki itt a patak.) Az ívesen hajló nagy fák – többnyire gyertyánok – alatt esőben sem ázunk a nyári lomb alatt. Jól látszik ez az esernyőhatás a koronák csurgójáig tavasszal még keltikés-boglárkás-szellőrózsás szárazabb sáv, és az éles határvonalat rajzoló csalános elkülönüléséből. A parthoz közelítő ösvény mentén szinte mindegyik fa különleges növésű, az egykori levágott fák tuskójából kihajtott sarjcsokor. Ez erdész szemmel nem kívánatos, töltődni vágyóknak, fákkal ismerkedőknek viszont a legcsodálatosabb hely! Sokhelyütt a több törzs közé beállhatunk, máshol ülő- vagy fekvőhelyet, szelíd függeszkeedésre csábító ágat találunk. A jelölt állomások ezért csak példák, a többi fánál is érdemes megállni.

Állomáshelyek:

- 1 Négyes gyertyáncsokor a domblábnál
- 2 Kettős hárs
- 3 Bodzás széle kidőlt hárssal, tündérálmom helye
- 4 Vízszintes mogyoró, a magyarok sokat bíró törzse
- 5 Hárspár kicsikkel, az egybeölelő szeretet
- 6 Mogyorós hólyagfa (zsákocskáiban „szerencsemogyoró”)
- 7 Gyertyánív (kidőlt csokor kapuja)
- 8 Cseresznyehármas gyertyánnal, derűs kitartás
- 9 Koraijuhar szobor (előtte öreg cseresznye, a patakban fagát)
- 10 Sörtés gyertyáncsokor
- 11 Hárs család és gyertyánfonat, mint kapufélfák. Innen bebújós gyertyáncsokrok és mély avar a kalácsként összefont kettős ösvényen.
- 12 Vörösfenyő gyertyánnal, görcs nélküli erő
- 13 Villás hárs kicsikkel
- 14 Gyertyán, mezeijuhar, vörösfenyő gondtalan tánca
- 15 Óriás hársbog
- 16 Hárscsokor sziklával
- 17 Fogadótölgy a szembejövőknek

Autós pihenő

Ciklámen faházak

Rák-patak menti gyógytanösvény Sopron, Brennbergi út

Botankerti gyógy(tan)ösvény

A Soproni Egyetem Botanikus kertje erdő, szántó, majd a Honvéd Főreáliskola kertje volt a Lőverek északi lejtőjén, több forrással. A nagyobb fák így már 1897 körül kezdték közös életüket, majd 1922-től a Selmecről 1919-ben Sopronba költözött Bányászati és Erdészeti Főiskola kapta meg az intézményt, és kezdett Fehér Dániel vezetésével tervszerű bővítésbe.

Azóta is több hullámban telepítettek újabb növényeket a már szépen kialakult parkba. A felső kertet Vancsura Rudolf és Agócs József alakították ki, de sok fa származik Barabits Elemér híres nemesítéséből is. Az így létrejött egységes kert 1978 óta országosan védett érték, a hazai erdészoktatás központjának bemutatóhelye. A tudományos szempontokon túl azonban egy gyönyörű park is létrejött, ahol minden szelíd érdeklődő jól érezheti magát. Az Egyetem főbejáratától (Bajcsy-Zsilinszky út) induló ajánlott útvonalunk itt is olyan helyeket érint, ahol közeli kapcsolatba kerülhetünk a fákkal, és gyönyörködhetünk a kert élő tereiben.

Állomáshelyek:

0 Főporta (Bajcsy-Zsilinszky út 4.)

1 Tábla a főépület melletti vadgesztenyesorban, platánpoloska képével

2 Volt Erzsébet-forrás a platánerőtérben, majd kínai gumifa hajlik fölénk

3 Dudoros törzsű platán, a növényi vedlőművész

4 Széttáruló tuja a játszótér mögött, titoknyitó fekvő málázó hely

5 Erőteljes, egyenes derekú magyal a középút másik oldalán

6 Két hamisciprus család a középút mellett, beülős melléktörzsekkel

7 Tiszafacsoport legyökeredzett ágakkal, a tudatos, örökös újrakezdés

8 Szívnyitó emlékkapu az E épület melletti kanyarban

9 Hat nagy bükk, kis tiszafával: hatékony elfogadás! (jobbra ívelő ösvény)

Innen a kigyógyító földút tölgy- és gyertyánóriások közt kígyózik.

10 Hatalmas hársfa a madáritatónál, közelében töből íves hárs

11 Lélekemelő borostyánfűlke a Szív-rét szélén, magnólia és körmedence

12 Feketefenyő dalia a rét fölé nyúló karral: ott a világ közepe!

13 Hegyjuhar pár a Csodaszarvast élesztőknek

14 Mamutfenyő, dombocskán

15 Tulipánfa útsarkon, innen jobbra a széles úton haladunk tovább

16 Ringó szoknyás bükk-kettős, tisztás szélén

17 Medencesarki padot óvó gyertyán, szelíd erő-izom

18 Feketediók, a szíves hangú sípok termőfái (az üvegház fölött)

19 Zuhatag-fűz, lengő fényfüggönnyel (volt fürdő, most Ligneum mögött)

20 Óriás puszpáng a porta felé, Szabadság és Hűség soproni jelképe

Botankert Gyógytanösvény
Sopron, Bajcsy-Zsilinszky út

Útmutató

A (tan) azért van zárójelben, mert ezen ösvényeken a bennünk lévő őstudást hívhatjuk elő, és a Rendteremtő természetes erejével töltekezhetünk.

Ismeretek mellett élményeket, képességeket, közvetlen lélekkapcsolatokat kapunk. Ítéletek, görcsök, aggodás nélkül legalább erre a kis időre engedjük el, ami nem Magunkhoz tartozik, és nyíljunk meg kifelé, befelé. (Ugyanaz a kapunk enged mindkét irányba átjárást!)

Lassú, megálló lélegzettel legyünk benne a Mindenségben, jóságos örömmel tekintsünk a Világba, csendben legeltessük a szemünket, engedjük érzékeinknek, hogy a térről tudósítsanak, és a körülöttünk lévő élőlényekkel lelkileg lebegjünk egybe. Az én belső világom és az Ő belső világuk legyen Egy! Meglepő jóérzés ráébredni arra, hogy Ők is élnek, és Mi egyek vagyunk! (Vagyis hogy „nincs más, csak Te”; Te is, Te is, Te is Ten...)

Az útvonal és az állomások sora csak ajánlás, ne essünk kétségbe, ha másfelé húz a szívünk, vagy nem találjuk a pontokat. A térkép is csak tájékoztató, ne számoljuk a lépéseket! Úgyis azt fogjuk megtalálni, ami épp nekünk való. És a többi hely és fa is csodálatra méltó, vegyük észre őket is.

Próbáljuk ki az ösvényeket háthazsák nélkül is, szabadon, könnyedén, fellelegezve! Ne izguljunk, hogy „hátha hideg lesz, hátha megszomjazunk, megéhezünk, hátha esni fog”, csak élvezzük a lét örömét. Tegyük le a terheket!

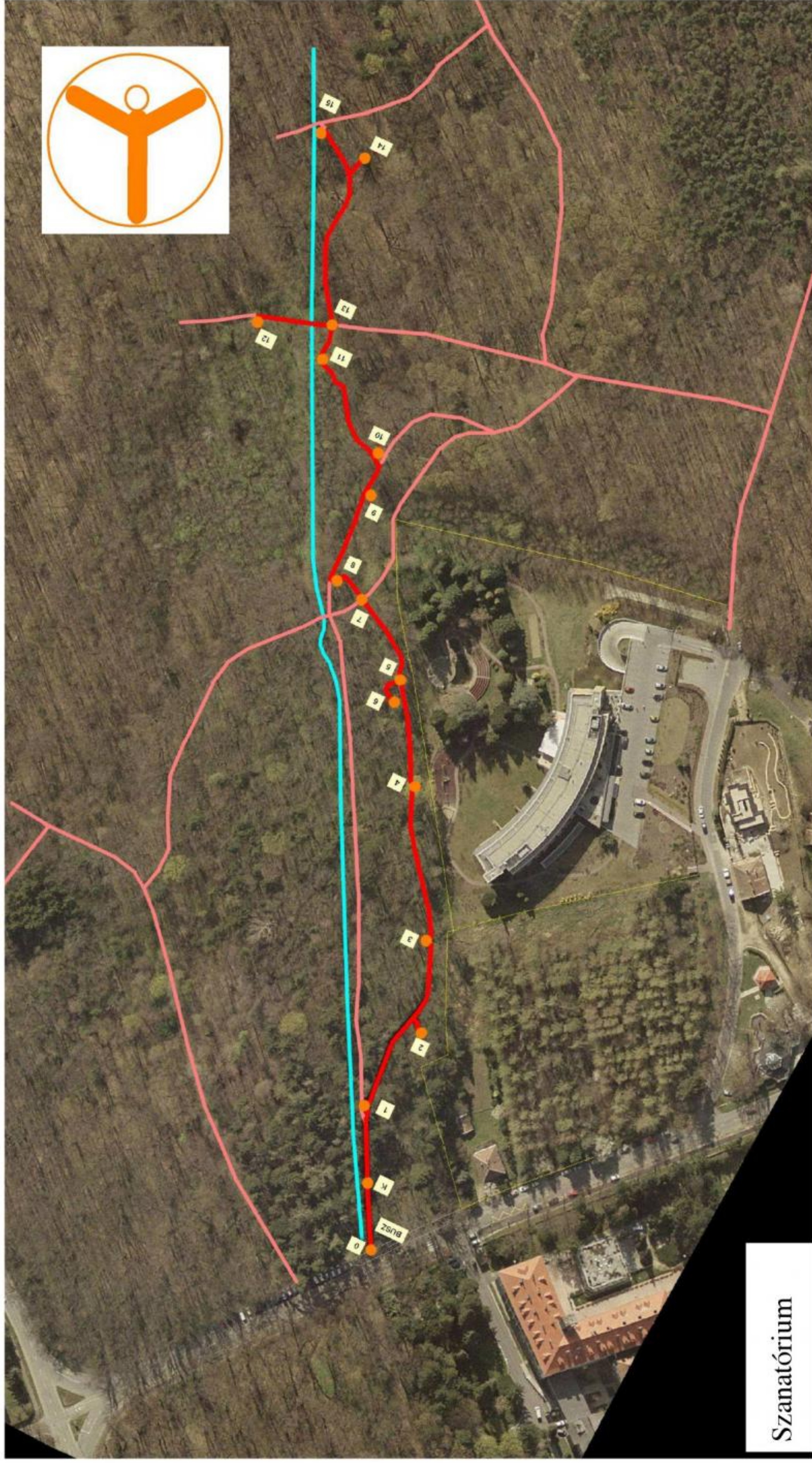
Hagyjunk időt az elcsendesedésre, az átélésre! A fák nem sietnek, türelemmel érünk csak a Szer-elembe, ahol minden lélek összeér.

Játékosan, leleményesen keressük a módját a fákkal találkozásnak. Itt nincs szabály, mit hogyan kell csinálni, a lényeg, hogy érezzük az egymásra találást. Bátran kérdezzünk is a fáktól, hogy érzi magát, minek örülne...

Hagyjuk, segítsük, hogy ezek a fák (és a többiek is!) hosszú életet élhessenek, hogy „boldogan éljenek, míg meg nem halnak”. Óvatosan, erőltetés nélkül, szeretettel bújjunk hozzájuk, és várjunk, amíg észrevesszük a lényüket. Ha továbbindulunk, fejezzük ki hálákat barátságukért. A fák, az utcáinkon hősieken kitartók is, szomjazzák az emberi érintésünket, ha másképp nem, gondolattal simogassuk meg őket!

Bármikor letörhet egy ág, kidőlhet egy fa, de ne féljünk, óvatosan megkíméljük az ártatlanokat! (A sorsát pedig senki el nem kerülheti...)

Emberként a dolgunk, hogy felfedezzük a Természet rendjét, örömmel csodáljuk, és mi is beleéljük magunkat ebbe az egybezengő életközösségbe, és tudatos szeretettel zárandoklattá fűzzük össze Tájunk jelentős helyeit.

Szanatórium

Szív-ér menti Gyógytanösvény Sopron, Vári ú

Szív-ér menti gyógy(tan)ösvény

A Hatvan Ferenc féle turistaház mellől forrás fakadt, melynek tiszta vize még a később ráépült Szanatórium alól is a kemping Béka-tava felé csörgedezett, a Szieszta szálló (egykor lóversenytér) belső teleksarkánál eredő, bombatalálat miatt elapadt Milchrahm-Bründl vizecskéjével együtt. Ma a környék csapadékvizeivel bővülve Szív-érként folyik át kiegyenesített, betonelemekkel bélelt medrében a Zichy-réten át. Az Erdő így is szépen benőtte, mohákkal takarta a művi elemeket, és ha rendben van a csatorna, a víz is tiszta. Ösvényünk a harmadik fahídig, a volt Játszórétig tart, ahol ma már fajtátékok és padok helyett kis élő fák közt játszhatunk.

A városba ereszkedő busz megállójától, a vízfolyás előbukkanásától indulunk előbb deli fenyők, majd égigérő körisek, hegyijuharok között. A part-hoz közelítve égerekkel, fűzzel is találkozunk. A néha tocsogós enyhe mélyedésben mezeiszilek csoportja: egyikük egyenes, a másik csavaros, a harmadik még fiatal. A II. világháborús amerikai bombatalálatok mára szelíd békabölcsökké váltak. A Játszórét közepén állt, most fiatalokkal körülvett óriás szlavóntölgynél az ösvény szélén formás és ígéretes hársfácska várja a szabadulást az ég felé. Végül kedves égerpáros segít az elmélkedésben. Csak csendben, mert itt lakik a környék siklóóriása is!

Állomáshelyek:

K Feketefenyő kapu, átlépés a szürkéből a színbe

1 Útelágazás jobbra, feketefenyővel

2 Fagyöngyös tölgy, borostyános hegyijuhar (kis kitérő a kerítés felé)

3 Háromféle juhar – korai, mezei, hegyi – egy vidám bokorban

4 Hegyijuhar és koraijuhar kapu két sűrű gyertyánnal

5 Termetes akác az ösvény mellett, innen balra kis visszakanyarodó kitérő a következő állomáshoz.

6 Köriskapus hárs-búvóhely, a Szeretet Tere!

7 Útcsomópont borostyános gyökértuskóval

8 Óriási köris gyertyánnal, délcegség és alázat kettőse

9 Villámcsapta gyertyán, a kitartás példája

10 Útelágazás balra, nagy körissel

11 Fűzcsokor, az örökélet mestere

12 Mezeiszilek szilaj Nap-ereje a csomóponttól balra, fahídon túli tókánál

13 Útkereszt (az Ojtózi fasor felé tovább a Borostyánkő út emléke, a vízparton újraéledő rózsák mellett a Zichy-rét következik)

14 Óriás szlavóntölgysz a Játszórét köris-juhar suhancai közt

15 Égerpáros a kis fahídnál, szelíd ébresztő az átkelés előtt

Az ösvény visszafelé is ad élményeket, bármelyik irányból végigjárható, oda-vissza átélve pedig a jóleső emlékképek örömeivel is megajándékoz.

Ne bántsuk a fákat, van elég bot legallyazás után az erdőben, amiért se a fa, se az erdész nem haragszik meg! Életre szóló botot a hagyomány szerint, nagy körültekintéssel és alázattal készíthetünk magunknak.

Hihetetlen belső világokba kószolhatunk bele, ha úton lévő embertársainkat is egyedi lényeknek tekintjük, és nem az átlagtól való eltérésnek.

Valóban végtelen a világ, de ha kifelé megyünk, szétszéledünk, ha befelé, egybetalálkozunk!

Indulj el egy úton

„Indulj el egy úton, s én is egy másikon
Hol egymást találjuk, egymáshoz se szóljunk.

Aki minket meglát, mit fog az mondani?
Azt fogja gondolni, idegenek vagyunk.

Idegenek vagyunk, szeretetet tartunk
Ahol összegyűlünk ketten szeretkezünk.”

Éléskamra

Amikor e világra jövünk, még bejáratosak vagyunk a közös, kimeríthetetlen kincsestárba, ahonnan egyre több mindent kimentünk magunknak a saját, véges kis kamránkba. (Ott a kísértés: annyit vihetsz, amennyit csak bírsz!) És életünk során csak eszünk, eszünk, és eszünkbe se jut, hogy a feltöltődés mennyire szükséges. Lehet még az „utolsó” pillanatban is!

A gyerekek mérhetetlen sok energiája van – míg haszontalan kölyök. Aztán ahogy egyre több „hasznossal” foglalkoztatják, egyre kevesebb kedve és ereje lesz az élethez.

Merjünk meríteni!

Homlokunk verejt-éke, fűszálak világsűrítő csodája, esőcsepp ágakon: gyöngyszemek a tisztánlátásra.

Képzeljük a Világot jónak! Merjünk olyannak képzelni, amilyennek szeretnénk! És ha valami eszünkbe jut, fogadjuk el. És ha nyilvánvaló, vegyük észre. Azt is, hogy nálunk szinte csak kisebb lények vannak, és a legnagyobbak nem mi vagyunk, hanem a Fák!

Miért olyan kacskaringós az erdei ösvény?

Óvodás kisfiú komoly, bölcs válasza:

„Az úgy lehet, hogy erre is van valami érdekes, arra is van valami szép, aztán valahogy mégis odatalálunk, ahová indultunk!”

Ajánlott olvasmányok és képek

Agócs József - Molnár Géza: Erdőéltetés (Sopron, 1996)

Bach, Edward tanulmányai (magyarul az Ulmus BT. kiadásában)

Bartha Dénes - Oroszi Sándor: Őserdők a Kárpát-medencében

Báder László: Öltöztessük fel a Földet! (Ekvilibrium, 2006)

Francé Rezső (Raoul H. Francé) művei, különösen Az örök erdő (1926)

Goethe, J. W. A növények metamorfózisa (Pisztráng Kör, 2005) és az anyagokról, színekről szóló művei

Gujel, Andrei: Az élet fája (Altris, 2001)

Hárs Olivér, Hársné Unger Klára: Éden ősi kertje (Castanea, 2007)

Lechner Judit: Fűszeres-virágos Kalendárium (Püski, 2014)

Lehoczky János írásai a Természetről és a nevelésről

Majer Antal: Sopron faóriásai (Soproni Szemle 1986/1, 50-76.o.)

Majer Antal: A soproni erdők nagy tanúfái I.-II. rész (Soproni Szemle 1987/2. 97-127.o., 193-214.o.)

Mattheck, Claus könyvei a fák növekedéséről, testbeszédéről, ápolásáról

Pogacnik, Marko: Elementárok (Bioenergetic, 1998)

Somlósi Lajos: Az Erdő mint Erdő és Fafaggatás (B.K.L., 2016)

Thoma, Erwin: Láttalak felnőni (Holdfa, 2008)

Wass Albert: Tavak és erdők könyve (Kráter, 2002)

Wiechula, Arthur: Wachsende Häuser aus lebenden Bäumen entstehend (1926)

Wilckens, H. D.: Erdészettan (Sopron, 2014)

Wohlleben, Peter: A Fák titkos élete (Park, 2016)

www.baumwunder.de (fába szorult tárgyak)

www.hieronymus-bock.hu (növények lényege, Edward Bach művei)

www.naturbauten.com (élő építészet)

Füzetünk a Földművelésügyi Minisztérium Zöld Forrás pályázatából, az erdei tanösvények a pályázat és a TAEG ZRT támogatásával készültek, 2017-ben. Köszönet illeti emellett Kátai Enikőt a gyógyösvény-kialakítás, Király Gézát, Zagyvai Gergelyt a térképezés lelkes segítségével. Hálás vagyok Kui Bíborka, Cserpes Tamás és Dr. Kelemen Géza bátorításáért, tanácsaiért.

A fákról Kisvarga Zsolttól tanultam sokat, aki szívével látta, melyikük milyen. Lényképeivel feleségem segített. És köszönjük együtt a Fáknak, hogy hagyják, segítik, hogy általuk magunkra találjunk, és gyógyuljunk!

Örölnénk, ha minél többen jeleznék észrevételeiket, leírnák élményeiket a fák közt tapasztaltakról! (castanea@castanea.hu, www.castanea.hu)

Járjunk szerencsével! Hárs Olivér

Castanea Környezetvédelmi Egyesület

